

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. V.**, zast. advokátem Mgr. Miroslavem Krutinou, se sídlem Vyšehradská 423/27, Praha 2, proti žalovanému: **Finanční arbit**, se sídlem Legerova 1581/69, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2018, č. j. 11 A 135/2018 – 36, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 20. 11. 2018 se žalovaný (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým městský soud rozhodl v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti tak, že žalovanému uložil, aby vydal nález ve věci vedené stěžovatelem pod sp. zn. FA/ZP/618/2017 o návrhu žalobce ze dne 7. 6. 2017 na vydání bezdůvodného obohacení z pojistné smlouvy č. 7118286014 uzavřené mezi žalobcem a Českou pojišťovnou, a. s., a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku; dále uložil stěžovateli uhradit náklady soudního řízení.

[2] Současně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku. Uvádí, že s ohledem na datum stanovené v napadeném rozsudku není v jeho silách ke dni uplynutí pariční lhůty vyloučit, že plnění podle rozsudku nebude představovat jednání *ultra vires*, které je však v demokratickém státě zapovězeno; dle stěžovatele není ve veřejném zájmu, aby byl správní orgán nucen, byť rozhodnutím soudu, vydat nicotné rozhodnutí. Taková situace dle stěžovatele nastane, pakliže Nejvyšší správní soud, stejně jako městský soud, nepřihlédne ke skutkovému stavu (vážné pochybnosti o příslušnosti stěžovatele vést napadené řízení a vydat rozhodnutí ve věci), obstrukčnímu jednání právního zástupce žalobce a datu nařízení ústního jednání (nařízeného v souladu s § 12

odst. 2 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 49 správního řádu) jako úkonu, který by měl odstranit nebo potvrdit pochybnosti ohledně příslušnosti stěžovatele věc rozhodnout. Teprve po konání ústního jednání může stěžovatel s jistotou říci, zda je oprávněn v řízení pokračovat a vydat ve věci bezodkladně rozhodnutí (nález), anebo zda bude muset řízení zastavit, resp. ukončit jej jiným rozhodnutím než nálezem. Dříve mohl příslušnost stěžovatele postavit najisto již městský soud, ten tak však přes námitky stěžovatele neučinil.

[3] K návrhu stěžovatele podal dne 30. 11. 2018 vyjádření žalobce; návrh považuje za nedůvodný, a to především s ohledem na skutečnost, že řízení před stěžovatelem bylo zahájeno před více než rokem, tudíž stěžovatel měl dostatek času posoudit podmínky řízení v dané věci a ze svých zjištění vyvodit patřičné závěry. Žalobce se proto domnívá, že stěžovatel svoji nečinnost v tomto řízení, jakož i v dalších řízeních, která vede, ex post omlouvá zkoumáním své případné nepříslušnosti, ačkoli do dnešního dne nerozhodl ani v jednom případě o své nepříslušnosti z důvodů jím uvedených nyní v kasační stížnosti. Žalobce poukazuje na to, že stěžovatel své pochybnosti o případné nepříslušnosti staví toliko na paušálních domněnkách, nikoli na konkrétních skutečnostech vztahujících se k projednávané věci. Žalobce proto navrhuje přiznání odkladného účinku zamítnout.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Nejvyšší správní soud předně upozorňuje, že povinnost správního orgánu rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným v rušícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Tvrzení stěžovatele o neschopnosti dostát podmínkám v rozsudku městského soudu jsou obecná a nevypovídají nic o tom, v čem konkrétně má jeho újma spočívat. Jak již Nejvyšší správní soud mnohokrát uvedl, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016 - 27, bod 6). Nejvyšší správní soud přizná odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil. Nutno podotknout, že ani ve vyjádření k samotné žalobě stěžovatel ničeho stran své nyní avizované věcné nepříslušnosti nenamítal; naopak svoji nečinnost odůvodňoval množstvím předchozích věcí a argumentoval tím, že lhůta

pokračování

pro vydání nálezu doposud nezačala běžet, neboť dosud neshromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí. Samotný fakt, že by stěžovatel případně mohl vydat rozhodnutí nicotné, nemůže jakožto důvod pro přiznání odkladného účinku z titulu jakékoli újmy stěžovatele obstát.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, Nejvyšší správní soud se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. bod 0).

[7] Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu